

οἵτινες εἶχον ἤδη νενικημένους Καρχηδονίους, Ἰσπανοὺς, Μακεδόνας, Ἑλληνας, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρίστων στρατηγῶν Σύλλα, Λουκούλλου καὶ Πομπηίου, ἐν ᾧ πάντας τοὺς λοιποὺς ἐνίκησε Κάσσιον, καὶ Ἀχύλιον, καὶ Ὀππιον, καὶ Μουρήναν, καὶ Κότταν, καὶ Φάβιον καὶ Τριάριον. Ἐνίκηθη, ἀλλ' ἂφ' οὗ πάντα τὰ ἀνθρώπων δυνατὰ ἐπραξε, καὶ οὐδὲν κατὰ Ῥωμαίων ἀφῆκεν ἀπείρατον, ὥς καὶ πρὸς Σχύθας καὶ Θράκας διατηρῶν σχέσεις, καὶ πρὸς τὸν ἐν Ἰσπανίᾳ ἔξοχον στρατηγὸν Σερτώριον συμμαχήσας, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς τῶν Ῥωμαίων πολέμιους πειρατὰς τῆς Κιλικίας συνεννοηθείς.

Ἄν δὲ μεθ' ὅλα ταῦτα τοῦ σκοποῦ ἀπέτυχεν, ἀπέτυχε, διότι, πρὸς τοῖς λοιποῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐναντιώμασιν, ἐν οἷς μάλιστα καὶ ἡ τοῦ Φαρνάκου συνωμοσία, οἱ πρὸ ολίγου ὑπ' αὐτοῦ ὑποταχθέντες διάφοροι λαοὶ δὲν ἦσαν ἐτι συγκεχωνευμένοι εἰς ἓν ὅλον συμπαγὲς καὶ ὁμοιόμορφον, οὐδὲ διεῖπον αὐτοὺς οἱ τοὺς Ῥωμαίους πανταχοῦ θριαμβεύοντας ἀναδείξαντες πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὁργανισμοί· προσέτι δὲ καὶ διότι, ὅπως πρότερον ἐν Ἑλλάδι, οὕτω καὶ τότε ἐν Ἀσίᾳ καὶ οἱ ἀσθενέστεροι αὐτῆς ἡγεμόνες καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς Ἀρμενίας καὶ τῶν Πάρθων βασιλεῖς δὲν προσέδον ἐγκαίρως τὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐπικείμενον πᾶσι κίνδυνον, ἀλλὰ τυφλώττοντες, ἢ φθονοῦντες, ἡδιαφόρουν καὶ οὐδεμίαν τῷ Μιθριδάτῃ παρέσχον βοήθειαν, ἕως οὗ πάντες ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατεστράφησαν. Ἄν λοιπὸν ταῦτα, ἀπὸ τῆς τύχης μᾶλλον, ἐπέστησαν τῷ Μιθριδάτῃ εἰς τὴν τοῦ σκοποῦ ἐπίτευξιν, τοῦτο οὐδόλως ἀφαιρεῖ τὴν δόξαν τοῦ ἀνδρός, ὥς μεγάλου βασιλέως καὶ ἐξόχου πολιτικοῦ καὶ στρατηγοῦ. Καὶ ἐν τοῖς πάλαι καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἀριστοὶ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς ἐκ δυσμενοῦς τύχης δὲν ἐπραγματώσαν τὰς μεγάλας αὐτῶν βουλάς, προετελεύτησαν δὲ αὐτοκτονήσαντες, ἢ μαχόμενοι, ἢ εἰς αἰχμαλωσίαν περιπεσόντες. Ἀρκεῖτωσαν εἰς παράδειγμα μόνοι Ἀννίβας, καὶ Πύρρος, καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς καὶ Ναπολέον ὁ Α΄· ἀλλ' ἡ ἱστορία οὐδέποτε ἡρνήθη αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν χαρακτηρισάντων τὸν βίον αὐτῶν φρονημάτων καὶ τῶν ἐκτάκτων ἀγώνων, δι' ὧν τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ἐπεδίωξαν. Δικαίως ἄρα καὶ τῷ Μιθριδάτῃ ἡ ἱστορία ἀπονέμει τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ μεγάλου. Ὅτι δὲ τῷ ὄντι μέγας ὑπῆρξε, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀπέδειξαν, πρὸς τὴν ἀγγελίαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλαλάξαντες καὶ θυσίας καὶ ἐορτὰς ἐπιτελέσαντες, ὥς ἀπὸ μεγίστου ἐχθροῦ ἀπαλλαγέντες.

Ἐν Χίῳ, 187 . .

Γ. Σ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΕΝ Τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ. — Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι τῆς προσεχοῦς διεθνούς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων τῷ περιλαμβάνοντι ἔργα τῶν καλῶν τεχνῶν ἐκτεθήσονται ἐν τῷ ἑλληνικῷ διαμερίσματι τὰ ἐξῆς καλλιτεχνήματα.

Γραφικῆς ἔργα τὰ ἐξῆς. Νικηφόρου Λύτρα ελαιογραφίαι· 1) Ἀρπαγὴ νέας κόρης· 2) ἡ ὄρφανή· 3) τὸ φίλημα· 4) ὁ πυρπολητῆς Κανάρης· 5) ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς· 6) μαγειρεῖον· 7) νεαρὰ ὄρφανή.

Ν. Γκίζη ελαιογραφίαι· 1) Κεφαλὴ Ἀραβος· 2) τέλος ἀρβραβῶνος ἐν Ἑλλάδι· 3) ἡ τέχνη παίζουσα.

Ἰωάννου Ἀλταμούρη ελαιογραφία εἰκονίζουσα τὴν παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάππα ναυμαχίαν τοῦ Μικούλη.

Α. Οἰκονόμου ελαιογραφίαι δύο ὧν ἡ μὲν παριστᾷ μικρὰν κόρην ἐν παραθύρῳ, ἡ δὲ προσωπογραφίαν.

Π. Δ. Πανταζῆ ελαιογραφίαι 12 αἱ ἐξῆς· 1) Σκληρὰ ἀνάγκη· 2) νεκρὰ φύσις· 3) κλοπή· 4) σκέψις· 5) ὁ ἵππος τοῦ νέου λιμένος· 6) αἱ θῖνες τοῦ Βλάχκεμπεργ· 7) Ὀμίχλη ἐν ταῖς βορείαις θαλάσσαις· 8) ὑπὸ τὰς μηλέας· 9) βράχοι· 10) δρόμος μεταξὺ τῶν ὀρέων· 11) ἀπρίλιος· 12) μάϊος.

Χ. Παχὺ ελαιογραφίαι· 1) Ὁ Σαμουήλ καὶ οἱ πέντε ἐν Κοῦγκι τοῦ Σουλίου· 2) τοποθεσία ἐν Κερκύρᾳ· 3) ἀγροτικὴ ἀποψις ἐν Κερκύρᾳ· 4) ἡ πανσέληνος τοῦ μαρτίου· 5) δύσις ἡλίου ἐν Κερκύρᾳ.

Δ. Φαλιέρου ὕδρογραφία «πανόραμα τῶν Ἀθηνῶν».

Δ. Κόλλα εἰκόνες ἐπὶ ἐλεφαντοκοκκάλου· 1) Ὁ μουσικός· 2) ἡ Παναγία τοῦ Ῥαφαήλ· 3) πίστις εἰς τὸν Θεόν· 4) ἡ Παναγία μετὰ τοῦ Χριστοῦ· 5) ἡ οἰκογένεια τοῦ Καρόλου.

Ι. Καλλωνᾶ ελαιογραφίαι τῆς χρητικῆς σχολῆς· 1) Τὸ πιστεύω· 2) τὰ Θεοράνεια· 3) ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ἀναστάσεως.

(Ἀλ ἡ θεία).

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ καὶ Σ^α.